

— teise võimalusena kohustada kostjat tagasi maksma põhisumma 479 332,40 eurot koos intressidega Itaalia õigusnormides kehtestatud määras alates 4. jaanuarist 2004 kuni tegeliku maksmiseni, millest tuleb maha arvata 461 979 eurot, mis nõuti sisse 25. jaanuaril 2005;

— mõista igal juhul kohtukulud välja Antiche Terre Società Agricola Cooperativalt.

Väited ja peamised argumendid

EÜ artikli 238 alusel esitatud käesolevas hagi nõuab komisjon osühingule Antiche Terre scrl Società Agricola Cooperativa (edaspidi „Antiche Terre” või „kostja”) programmi THERMIE raames biomassi põletamise uuendusliku protsessi abil elektrienergia tootmise rajatise (10MW) ehitamiseks tehtud ettemaksete tagasi maksmist. Hageja sõlmis asjaomase lepingu (nr BM = 188/96) kostja kui koordinaatori ning kahe teise äriühinguga, kelle asukoht oli vastavalt Soomes ja Hispaanias.

Antiche Terre hilines korduvalt ja oluliselt oma tegevuse alguses; ta taotles ning sai mõningad pikendused tööde lõpuleviimise tähtaegu puudutavas. Kostja tegi lisaks ettepaneku muuta oluliselt rajatist, mis tingis biomassi põletamise uuendusliku protsessi kõrvalejätmise ning energia tootmise tunduvalt väiksemas mahus, kui esialgu lubatud.

Komisjon ei saanud anda luba projekti selliseks radikaalseks muutmiseks, mida ei oleks programmi THERMIE raames olnud võimalik rahastada.

Seetõttu, olles tuvastanud, et kostja ei olnud rajatist ehitanud esialgu esitatud projektile vastavalt, oli komisjon sunnitud lepingust BM/188/96 taganema täpsustades muuhulgas, et algprojekti elluviimata jätmise võib tingida kostjale tehtud ettemaksete kas täieliku või osalise tagasinõudmise.

Komisjon nõudis seega korduvalt, et Antiche Terre maksaks tagasi ettemakstud summad 479 332,40 euro ulatuses, kuid tagasimakseid ei tehtud. Pärast tagatise täitmisele pööramist ning maksmisele kuuluva summa korduvat tagasinõudmist otsustas komisjon seega pöörduda Esimese Astme Kohtu poole.

11. veebruaril 2009 esitatud hagi — Nycomed Danmark versus EMEA

(Kohtuasi T-52/09)

(2009/C 82/58)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Taani) (esindajad: advokaadid C. Schoonderbeek, H. Speyart van Woerden)

Kostja: Euroopa Ravimiamet (EMA)

Hageja nõuded

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Ravimiametilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja palub käesolevas hagi EÜ artikli 230 ning määruse (EÜ) nr 726/2004⁽¹⁾, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1901/2006⁽²⁾, artikli 73a alusel tühistada Euroopa Ravimiameti („amet”) 28. novembri 2008. aasta otsus „EMA-000194-IP101-07”, millega Euroopa Ravimiamet jättis rahuldamata viimati nimetatud määruse artikli 11 lõike 1 punkti b alusel esitatud taotluse teatava toote osas erandi tegemiseks.

Hageja taotles kõnesolevat erandit seoses vahendiga, mida kasutatakse ultrahelikardiograafiaseadmetes ning mida pidi turustatama kaubamärgiga Imagify, ja mis on mõeldud pärgarteri haiguste diagnoosimiseks täiskasvanutel. Amet keeldus hageja taotlust rahuldamast põhjendusega, et haigus või haigusseisund, mille jaoks kõnesolev toode on ette nähtud, ei ole pärgarteri haigus, vaid tegemist on südamelihase perfusiooni häiretega, mida esineb ka lastel.

Hageja väidab, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna põhineb määruse (EÜ) nr 1901/2006 artikli 11 lõike 1 punktis b kasutatud mõiste „haigus või haigusseisund, mille jaoks ravim on ette nähtud” ebaõigel tõlgendusel ja kohaldamisel, kuna otsuses ei ole arvesse võetud terapeutilist toimet, mida on mainitud selle otsusega kaasnevas ühenduse turustusloa taotluses, ning et südamelihase perfusiooni häired ei ole ei haigus ega haigusseisund, vaid võivad olla erinevate haiguste tunnuseks.

Hageja väidab ka seda, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna selle puhul on tegemist ameti katsega kuritarvitada talle määruse (EÜ) nr 1901/2006 artikli 11 lõike 1 punktist b ja artiklist 25 tulenevaid volitusi, et saavutada eesmärk, mida neis sätetes ei ole ette nähtud, nimelt kohustus esitada pediaatriline uurimiskava niisuguse toime kohta, mida ei ole mainitud kaasneva ühenduse turustusloa taotluses.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaar-ravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT 2004, L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 229).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1901/2006 pediaatrias kasutatavate ravimite ning määruse (EMÜ) nr 1768/92, direktiivi 2001/20/EÜ, direktiivi 2001/83/EÜ ja määruse (EÜ) nr 726/2004 muutmise kohta (ELT 2006, L 378, lk 1).

11. veebruaril 2009 esitatud hagi — Schemaventotto versus komisjon

(Kohtuasi T-58/09)

(2009/C 82/59)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Schemaventotto SpA (Milano, Itaalia) (esindajad: advokaadid M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tühistada otsus(ed), mis sisaldasid konkurentsivolinik N. Kroesi poolt Euroopa Komisjoni nimel Itaalia ametiasutustele 13. augustil 2008 saadetud kirjas, mis puudutas kontrolli kehtestamist ettevõtjate koondumise üle reguleeriva määruse artiklis 21 käsitletud menetlust (juhtum COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade); ja
- mõista käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi esitati konkurentsivolinik N. Kroesi 13. augusti 2008. aasta kirjas sisaldunud otsuse peale, millega kostja hageja

väitel teavitas Itaalia ametiasutusi oma kavatsusest mitte jätkata menetlust nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumise üle (edaspidi „määrus”) artikli 21 alusel, juhtumi puhul COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade. Komisjon andis tõepoolest oma heakskiidu regulatiivmeetmetele, mis puudutavad kiirtee kontsessioonide „üleminekule” kohaldatavaid loamenetlusi (2007. aasta direktiiv ja 2008. aasta dekreet). Eelmainitud kirjas ei võta komisjon siiski seisukohta kiirtee kontsessioonide üleminekule kohaldatavat loamenetlust käsitleva Itaalia õigusliku raamistiku kooskõla kohta siseriiklike turueeskirjadega.

Oma nõudeid põhjendab hageja koondumiste määruse artikli 21 rikkumisega, tuginedes järgmistele kaalutlustele:

— Komisjon ei või mingil viisil viidata asjakohases õiguslikus raamistikus pärast 31. detsembrit 2007 ehk esialgsete hinnangute esitamise kuupäeva tehtud muudatustele. Kuna komisjonile määruse artikli 21 lõike 4 järgi kuuluv hindamispädevus on tihedalt seotud ühenduse piirides toimuva konkreetse koondumise hindamisega, millega on seotud vaidlusalused siseriiklikud meetmed, ei saanud õigusnormide hilisemad muudatused kuidagi mõjutada Itaalia ametiasutuste eelnevat tegevust, mis viis poolte tehingust loobumiseni 2006. aasta detsembris ehk kolm kuud pärast selle lubatavaks muutmist määruse artikli 6 lõike 1 punkti b alusel.

— Hageja heidab komisjonile ette pädevuse ületamist/kuritarvitamist, mis seisnes sobimatu õigusliku aluse valikus konkreetse otsuse osas „mitte jätkata menetlust” kõnealuste Itaaliat puudutavate meetmete osas. Hageja toob sellega seoses esile, et kui komisjon otsustas, et vahepealsed muudatused õigusnormides tagavad, et tema 31. jaanuari 2007. aasta esialgses hinnangus väljendatud kahtlused ei ole tulevikus enam aktuaalsed, võttis komisjon määruse artikli 21 alusel vastu otsuse, mida ei ole selle sätte kohaselt ette nähtud. Komisjon kasutas talle artiklis 21 antud pädevust, et tunnustada ühenduse õigusega kooskõlas olevaks liikmesriigi vastuvõetud üldkohaldatavad meetmed, jättes tähelepanuta konkreetse koondumise, mille peatamiseks Itaalia need meetmed võttis.

— Leides, et Itaalia õiguslik raamistik on muudetuna viidud kooskõlla ühenduse õigusega, ei võtnud komisjon arvesse ebakindlust, mille töid Itaalia õiguskorda kaasa eespool mainitud siseriiklikud meetmed, mis ei aidanud kuidagi kaasa soodsa keskkonna loomisele tulevaste koondumiste jaoks, mis puudutab Itaalia kiirtee kontsessioone. Lisaks tuleb Itaalia ametiasutuste poolt 2007. ja 2008. aastal vastuvõetud normistikku pidada igal juhul artikliga 21 vastuolus olevaks osas, milles esimesega sätestatakse kiirtee kontsessioonide „üleminekuga” seoses kohustused, mis on huvitatud pooltel muidu lasuvatest kohustustest ulatuslikumad.